

Państwowy Instytut Geologiczny
Państwowy Instytut Badawczy
państwowa służba geologiczna

Warszawa, 21.03.2024

Szanowny Pan
Prof. dr hab. Krzysztof Galos
Podsekretarz Stanu
Główny Geolog Kraju

Wnioski i postulaty Komisji Wniosków oraz uczestników
2. Konferencji Współczesna Geologia Samorządowa

Szanowny Panie Ministrze,

W dniach 4-6 października 2023 r., w Jastrzębiej Górze odbyła się 2. Konferencja Współczesna Geologia Samorządowa (2. WGS), zorganizowana przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy (PIG-PIB). Wydarzenie to zgromadziło ponad 420 osób reprezentujących różne środowiska branży geologicznej i górniczej z całej Polski, w tym: powiatową i wojewódzką administrację geologiczną, departamenty związane z geologią i wydobywaniem kopalin z Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych, Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych, Generalną Dyrekcję Ochrony Środowiska, Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska, Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Wyższy Urząd Górniczy, Okręgowe Urzędy Górnicze, a także licznych przedstawicieli przedsiębiorców branży geologicznej i górniczej.

W gronie zaproszonych ekspertów oraz wszystkich uczestników konferencji prowadzono otwarte dyskusje w pięciu panelach dyskusyjnych. Ich tematyka dotyczyła zagadnień związanych z funkcjonowaniem branży geologicznej i górniczej w aspekcie współdziałania i współzależności ich pracy od decyzyjności innych organów odpowiedzialnych za zarządzanie zasobami naturalnymi środowiska. Pierwsze trzy panele dyskusyjne dotyczyły problematyki ochrony wód podziemnych i zarządzania wodami w odniesieniu do odkrywkowej eksploatacji kopalin na wszystkich etapach funkcjonowania zakładów górniczych: od uwarunkowań formalnych, regulujących proces uruchamiania kopalń, poprzez pracę kopalń, aż do ich

pgi.gov.pl

ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa
tel. (+48) 22 45 92 000, biuro@pgi.gov.pl

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS, Nr 0000122099
NIP 525-000-80-40

likwidacji i rekultywacji terenów pogórnich. Osobny panel dyskusyjny zadedykowano realnemu zapotrzebowaniu użytkowników na informację geologiczną.

Przeprowadzone w ramach wszystkich paneli dyskusje pozwoliły na sformułowanie konkretnych i spójnych wniosków oraz postulatów. Ich wdrożenie z punktu widzenia użytkownika zasobów naturalnych, w tym zasobów przestrzeni geologicznej, znacznie racjonalizuje i usprawnia zarządzanie tymi zasobami. Ponadto ułatwi ono funkcjonowanie branży wydobywczej, odpowiedzialnej za dostarczanie surowców kopalin na rynek krajowy, a tym samym za stabilność i bezpieczeństwo dla gospodarki krajowej.

Wspomniane wyżej wnioski powinny prowadzić do pilnego podjęcia następujących działań w zakresie:

1. Zmian ustaw wprost powiązanych z tematyką z zakresu geologii i górnictwa (w szczególności *ustawa Prawo geologiczne i górnicze, ustawa Prawo wodne, ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawa Prawo ochrony środowiska*). Zmiany te ukierunkowane powinny być na uporządkowanie, konsekwentne ujednoczenie regulacji prawnych w skali kraju oraz usprawnienie procedur administracyjnych. Powinny one prowadzić do odmiennej niż obecna regulacji i odchodzenia od zbytniego uszczegółowienia i rozbudowywania przepisów dla procesów inwestycyjnych. W praktyce skutkuje to dziś nadmiernym wydłużaniem, komplikowaniem i negatywnym ukierunkowaniem decyzyjności postępowań administracyjnych, którym podlegają inwestycje wydobywcze. Wniosek ten pojawiał się praktycznie po każdej sesji tematycznej. Jest on istotny zwłaszcza w kontekście przepisów dotyczących treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz prowadzonych w związku z nimi postępowań.
2. Należy zastanowić się nad zmianą ustawy Prawo geologiczne i górnicze (p.g.g.), a w zasadzie to opracowaniem nowej ustawy, w zakresie ograniczenia zadań powierzonych Starostom, a dotyczących wydawania koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż (np. poprzez przeniesienie tych kompetencji do Urzędów Marszałkowskich) – taki krok byłby istotny dla usprawnienia i konsekwentnego ujednoczenia procedur postępowań w tym zakresie. Obecne przypisanie do Starostów kompetencji koncesyjnych nie znajduje uzasadnienia w kontekście korzyści dla ochrony zasobów środowiska, w tym również zasobów kopalin. Alternatywnym rozwiązaniem jest wzmocnienie geologii na szczeblu powiatowym, np. poprzez umożliwienie nawiązywania porozumień pomiędzy starostami realizującymi zadania z zakresu administracji rządowej. Umożliwiłoby to obsługę przez zespół geologów większej liczby powiatów (jeden geolog złożowy nadzoruje zakłady górnicze w kilku powiatach, podobnie jak hydrogeolog, czy geolog inżynierski).
3. Wskazane jest przeprowadzenie aktualizacji Polskich Norm związanych z działalnością wydobywczą i geologiczną. Np. niezbędna jest zmiana normy dotyczącej pasów ochronnych, dostosowującą ją do obecnego poziomu wiedzy i możliwości stosowania do ochrony „nowych, innych obiektów” niż wyszczególnione w obecnej normie - zgłoszenie takiej potrzeby do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego.
4. Podjąć należy działania mające na celu rozwiązanie pogłębiającego się problemu z rekultywacją terenów po działalności górniczej. Dotyczy to w szczególności braku procedur umożliwiających

przymuszenie przedsiębiorcy do rekultywacji terenu, w przypadku, gdy nie realizuje on ustawowego obowiązku (a nawet ustalenia właściwego zobowiązanego podmiotu). Trudny do respektowania jest ustawowy termin 5 lat na wykonanie rekultywacji, który niejednokrotnie z uwagi na przyjęty kierunek i sposób rekultywacji okazuje się niewystarczający lub nierealny ze względu na uwarunkowania geoklimatyczne.

5. Wskazana jest zmiana ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (albo uchwalenie nowej) w celu:
 - a. spełnienia wszystkich wymagań obecnej legislacji (ustawę uchwalono dwa lata przed uchwaleniem Konstytucji),
 - b. regulujących proces przywracania terenów powydobywczych do ponownego wykorzystania/przeznaczenia, niekoniecznie w kierunku rolnym/leśnym i wodnym.
 - c. promocji kierunków rekultywacji wspierających bioróżnorodność, np. poprzez udzielanie zachęt podatkowych,
 - d. wyraźnego rozdziału pomiędzy obowiązkami rekultywacyjnymi a zagospodarowaniem terenu,
 - e. urealnienia sankcji (kar administracyjnych) za niewykonanie obowiązków rekultywacyjnych,
 - f. dopuszczenia możliwości wykonania rekultywacji przez inne podmioty niż podmiot obowiązany (np. właściciela nieruchomości) — w sytuacji, gdy podmiot obowiązany istnieje, lecz nie wykonuje rekultywacji, by uchronić właściciela nieruchomości od skutków wysokiego podatku od nieruchomości opłacanego do czasu zakończenia rekultywacji,
 - g. wprowadzenia ułatwień w zakresie pozyskiwania zgód na przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na potrzeby wydobywania.
6. Koniecznym jest ujednoczenie stanowiska Lasów Państwowych w stosunku do rekultywacji terenów pogórnich, z wyznaczeniem precyzyjnego rozdziału rekultywacji od zagospodarowania terenu (nasadzenia).
7. Ważną kwestią jest ustalenie pozycji informacji "geologiczno-inżynierskiej" w postępowaniach administracyjnych różnego rodzaju (głównie architektoniczno-budowlanych). O ile informacja hydrogeologiczna jest osadzona stosunkowo stabilnie w postępowaniach dotyczących korzystania z wód, wciąż istnieje poważny problem na styku p.g.g. z prawem budowlanym (chodzi o rozpoznanie warunków geotechnicznych). Być może należy rozważyć przeniesienie mechanizmów wykorzystanych w prawie wodnym do prawa budowlanego i odwołanie wprost do informacji geologicznej w postępowaniach dotyczących inwestycji realizowanych na terenach o skomplikowanych warunkach gruntowych.
8. W zakresie geologii inżynierskiej liberalizacji wymagają procedury administracyjne dotyczące dokumentowania (ustalania) warunków geologicznych (warunków geologiczno-inżynierskich). Obecnie są one istotnym czynnikiem utrudniającym (rozciągającym w czasie) proces

inwestycyjny. W przypadku małych inwestycji (dot. osób fizycznych) na terenach o skomplikowanych warunkach podłoża, rozpoznanie geologiczne jest kluczowe, ale zastrzeżenia będą np. przepisy dotyczące wykonywania planu ruchu dla robót geologicznych wykonywanych na obszarze górniczym, utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych, zwłaszcza w odniesieniu do płytkich odwiertów/ujęć, nie mających wpływu na dany obszar górniczy. Koszt wykonania planu ruchu oraz stosowania pozostałych przepisów dotyczących ruchu zakładu górniczego jest niewspółmierny dla inwestycji (dot. głównie osób fizycznych) i skutkuje omijaniem obowiązków ustawowych w zakresie dokumentowania warunków podłoża. Ponadto, należy zwrócić uwagę na fakt, że przepisy nie wprowadzają obowiązku ujawnienia obszaru górniczego na etapie projektu robót geologicznych (a organy często nie wychodzą poza zakres swoich kompetencji), w związku z czym „mali” inwestorzy często nie mają świadomości stosowania ww. przepisów.

9. Odrębnym problemem jest dokumentowanie geologiczne na potrzeby wykorzystania ciepła Ziemi. W teorii obecna procedura zgłaszania projektu robót geologicznych miała ułatwiać korzystanie z odnawialnych źródeł energii, w praktyce formuła zgłoszenia z 30 terminem wyprzedzeniem wydłuża do miesiąca termin reakcji, która mogłaby następować znacznie szybciej. Istnieje wciąż problem z wyegzekwowaniem obowiązku przekazywania dokumentacji powykonawczej. Być może "zwykły" tryb zatwierdzania projektów robót geologicznych i dokumentacji geologicznych (w wersji uproszczonej) byłby znacznie bardziej skuteczny i pozwalał na lepszą kontrolę tego, co się dzieje w przestrzeni geologicznej, tym samym zwiększając wiarygodność oceny ryzyka dla ujęć. Innym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie mechanizmu dopuszczającego przyjmowanie zgłoszenia przez organ przed upływem wskazanego wyżej terminu 30 dni. Podkreślić należy, że rozwiązanie to znane jest zarówno z przepisów ustawy Prawo budowlane jak i ustawy Prawo wodne.
10. Należy jednak mieć na uwadze, że ciepło Ziemi ciepła ziemi nierówne. Obecnie pojawiają się już bardzo zaawansowane projekty inwestycyjne dotyczące HDR (Hot Dry Rock) i wierceń do głębokości kilku kilometrów, które wykorzystują swoistą lukę prawną dotyczącą ciepła Ziemi. Zasadniczo otwory te rozpoznają budowę głębokiego podłoża, ale w celu robót inwestorzy podają wykorzystanie ciepła Ziemi, przez co korzystają z uproszczonego trybu postępowania pozbawiając organy nadzoru i psg kontroli nad dokumentowaniem, gromadzeniem próbek, które powinny być próbkami trwałego przechowywania, a w trybie wykorzystania ciepła Ziemi, nie są. Warto się zatem zastanowić nad definicją wykorzystania ciepła Ziemi i tym, czy np. nie wprowadzić ograniczenia głębokościowego dla trybu uproszczonego.
11. Wiele wyrażanych postulatów dotyczyło zmian w ustawie Prawo wodne w zakresie potrzeby ewidencjonowania ujęć wód podziemnych, których wykonanie nie podlega obecnie przepisom p.g.g., a ponadto nie podlega wielu przepisom ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, jako działające w ramach zwykłego korzystania z wód. Wprowadzenie ewidencjonowania tych ujęć umożliwi prowadzenie racjonalnej gospodarki wodami podziemnymi oraz właściwe bilansowanie zasobów wód podziemnych.

12. W p.g.g. konieczne jest doprecyzowanie definicji terenu i obszaru górniczego, umożliwiające jej zastosowanie w kontekście funkcjonowania w ich obrębie takich form działalności, jak przedsięwzięcia z zakresu geotermii, czy wiercenia poszukiwawcze. Ponadto, istotne jest jednoznaczne wykluczenie możliwości utożsamiania terenu górniczego z zasięgiem leja depresji dla eksploatacji wód podziemnych zaliczanych do kopalin (należy tak zdefiniować granice terenu górniczego w zasięgu leja depresji, aby obejmowały one obszar potencjalnego negatywnego oddziaływania na środowisko poboru wód podziemnych, a nie były tożsame z wyliczonym matematycznie zasięgiem leja depresji).
13. Należy doprowadzić do ujednoczenia (ewentualnie zmiany lub dodania) zawartych w różnych aktach prawnych definicji i pojęć istotnych dla branży geologicznej i górniczej. Przykładem może być potrzeba wprowadzenia do ustawy Prawo wodne definicji niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych, jak również potrzeba odpowiedniego doprecyzowania pojęcia oczyszczania i podczyszczania ścieków w aspekcie osiągnięcia celów środowiskowych w gospodarce wodnej.
14. Należy uporządkować pod względem prawnym funkcjonujące w hydrogeologii i hydrologii definicje jednostek bilansowych, jakimi są obszary bilansowe, jednolite części wód powierzchniowych, jednolite części wód podziemnych, główne zbiorniki wód podziemnych, użytkowe poziomy wodonośne. Zwłaszcza w zakresie przepisów ustawy Prawo geologiczne i górnicze konieczna jest korekta i uzupełnienie definicji formalnych w tym w odniesieniu do przepisów ustawy Prawo wodne. Zgłaszany jest ponadto brak wiarygodnych i kompleksowych informacji dotyczących wielkości poboru wód podziemnych. Dotyczy to w szczególności obszarów objętych drenażem górniczym. Źródło informacji w zakresie wielkości poboru rejestrowanego w danym roku stanowi baza opłatowa EDEN prowadzona przez PGW WP. Informacja o poborze wód podziemnych nieobjętym opłatą nie jest gromadzona w tej bazie, a jest pozyskiwana na podstawie ankiet w trybie badań statystyki publicznej. Jakość danych źródłowych jest kluczowym czynnikiem decydującym o wiarygodności bilansu wód podziemnych, przy czym ze względu na zróżnicowane i złożone procedury pozyskiwania informacji o rzeczywistym poborze wód w danym roku, często osiąga niski poziom wiarygodności.
15. Konieczne jest ujednoczenie definicji dotyczących zasobów wód podziemnych. Zgodnie z obecnymi przepisami stosuje się zasoby dyspozycyjne (p.g.g.), które są dokumentowane w obszarach bilansowych w trybie dokumentacji hydrogeologicznej oraz zasoby dostępne (Prawo wodne), ustalane dla jednolitych części wód podziemnych.
16. Zwrócono również uwagę na potrzebę powołania komisji dialogu, na której obradach mogłyby być omawiane istniejące problemy prawne, dotyczące zarządzania przestrzenią geologiczną przy uwzględnieniu bezpiecznego funkcjonowania i stanu pozostałych komponentów środowiska. Konieczne jest prawne ukonstytuowanie współdziałania w procesach decyzyjnych wszystkich organów, które obecnie uczestniczą w tych procesach niezależnie i bez uwzględnienia zasad współpracy.

17. Poza wymienionymi wyżej wnioskami zwrócić należy uwagę, że obowiązująca obecnie ustawa Prawo geologiczne i górnicze nakłada i dzieli obowiązki związane z nadzorem i zarządzaniem przestrzenią geologiczną pomiędzy administrację geologiczną reprezentowaną przez Ministerstwo właściwe ds. środowiska, marszałków województw i starostów oraz nadzór górniczy pełniony przez Wyższy Urząd Górniczy i Okręgowe Urzędy Górnicze. Niestety w szczególności podział ten cechuje się często brakiem porządku i konsekwencji. Dość niejasna w świetle obowiązujących przepisów jest rola państwowej służby geologicznej (PSG), której zadania na polecenie Ministra właściwego ds. Środowiska realizuje Państwowy Instytut Geologiczny – PIB. Obecne jej usytuowanie w systemie prawnym prowadzi do ewidentnego braku wykorzystania jej potencjału instytucjonalnego w odniesieniu do oczywistej potrzeby współpracy z wymienionymi organami.

Doświadczenia i wymiana opinii między organami administracji geologicznej, nadzoru górniczego oraz między PSG wykazują kompleksową nieskuteczność i słabe punkty określonej przepisami struktury. Można ją określić jako system niesprawny, wadliwy, nieoptymalizowany pod względem kosztów i negatywnie oddziałujący na gospodarowanie przestrzenią geologiczną. Przede wszystkim dotyczy to jej zasobów, niewłaściwie istotnych dla bezpiecznego i sprawnego funkcjonowania Państwa (kopaliny/surowce, wody podziemne). Jest także istotne w zakresie bezpiecznego posadowienia inwestycji. monitorowania/zapobiegania zagrożeniom geogenicznym i antropogenicznym oraz zarządzania przestrzenią tak podziemną jak i powierzchniową (rekultywacja/zapewnienie dostępu do zasobów/stabilne i bezpieczne funkcjonowanie górnictwa/stan, jakość środowiskowa przestrzeni geologicznej).

Dla skutecznego rozwiązania problemów funkcjonowania administracji geologicznej i służby geologicznej konieczne jest:

- uporządkowanie podległości urzędowej i merytorycznej administracji geologicznej do schematu: Główny Geolog Kraju + Marszałek /geolog wojewódzki/ + geolog powiatowy podlegający pod nadzór i organizację Marszałka/geologa wojewódzkiego;
- wsparcie administracji geologicznej i współpraca z: nadzorem górniczym oraz państwową służbą geologiczną;
- monitoring terenowy: geolog powiatowy działa na rzecz geologa wojewódzkiego przy wsparciu ze strony PSG i we współdziałaniu z nadzorem górniczym w odniesieniu do wymiany informacji pozyskanych i ustalonych w terenie;
- kontrola realizacji koncesji poszukiwawczo-rozpoznawczych, wydobywczych oraz postępu i zgodności prac rekultywacyjnych z dokumentacją, a także poprawności zgodności robót geologicznych z PRG;
- przywrócenie wymogu posiadania wykształcenia kierunkowego geologicznego na szczeblu geologicznej administracji powiatowej!;
- uporządkowanie podziału zadań wraz z określeniem zakresu i sposobu współpracy trójstronnej pomiędzy: administracją geologiczną, nadzorem górniczym, PSG.

Poniżej zestawiono inne postulaty poruszone w dyskusjach podczas Konferencji, a dotyczące obowiązujących obecnie regulacji:

1. Przywrócenie wykształcenia geologicznego na stanowiska geologów powiatowych.
2. Konieczność uporządkowania przepisów p.g.g. dotyczących podziału kompetencji pomiędzy organami administracji geologicznej, organami nadzoru górniczego i psg. Zwłaszcza uprawnienia pierwszych dwóch organów są niejasne, powielają się i rozpraszają odpowiedzialność.
3. Konieczność zmiany art. 161 ustawy. Podział obowiązków powinien uwzględniać kompetencje i instrumenty organów nadzoru (w praktyce uwzględnienie działania jako organ II instancji dla postępowań administracyjnych) w celu jego skutecznego sprawowania. Ograniczenie patologii związanej z koncesjami wydobywczymi na powierzchni złoża do 2 ha (koncesje „ruchome”, rodzinne, itp.).
4. Aktualizacja Polskich Norm związanych m.in. z pasami ochronnymi.
5. Ustawowe rozróżnienie/rozdzielenie geotechniki od robót geologiczno-inżynierskich (art. 3 pkt. 7).
6. Konieczność wykonywania projektu robót dla wszystkich otworów wiertniczych (art. 3 pkt. 2a; przy odpowiednim uwzględnieniu uproszczonej procedury, np. zgłoszenie i karta otworu)
7. Umożliwienie Przedsiębiorcom docelowego wykorzystywania terenów na działalność wydobywczą. Np. zapisy art. 24 ust. 1 pkt. 2 p.g.g. mówią m.in. o „prawie, o ustanowienie którego ubiega się wnioskodawca” – stanowi to duży problem w sytuacji, kiedy grunty znajdują się na terenach leśnych, umowy przyrzeczenia.
8. Uporządkowanie przepisów dotyczących likwidacji zakładu górniczego, w tym konieczność zmiany ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych lub uchwalenia nowej ustawy.
9. Wprowadzenie zmian w sposobie deponowania środków na koncie funduszu likwidacji zakładu górniczego (w obecnej chwili jest to przepis martwy - przedsiębiorca może dysponować tymi środkami, kiedy i jak chce).
10. Konieczność przedkładania operatów ewidencji zmian zasobów w organie koncesyjnym; ujednoczenie terminów składania półrocznych informacji o wydobyciu z corocznym zestawieniem zmian zasobów.
11. Określenie konkretnego terminu i sposobu rozliczenia zasobów (ważne głównie w przypadku likwidacji zakładu górniczego) i możliwość jego egzekwowania.
12. Konieczność przeznaczenia części opłaty eksploatacyjnej dla organu koncesyjnego – brak środków na kontrole, szkolenia, konferencję, koreferaty itp.
13. Rozważenie możliwości rezygnacji z przepisów kpa podczas prowadzenia postępowania przy wydawaniu decyzji dot. opłaty eksploatacyjnej (decyzja deklaratoryjna).
14. Rozważenie możliwości powrotu definicji „kopaliny pospolitej”. Brak konieczności sporządzania PZZ dla tego rodzaju kopalin. Uproszczone procedury przy wydawaniu decyzji środowiskowej.
15. Ujednoczenie definicji zasobów wód podziemnych (w tym powiązanie definicji zasobów dostępnych z zasobami dyspozycyjnymi).

16. Objęcie ewidencją wszystkich ujęć wód podziemnych, w tym także tych działających w ramach zwykłego korzystania z wód.
17. Wprowadzenie jednolitych formularzy sprawozdawczych dotyczących rzeczywistego poboru wód podziemnych, umożliwiających jednoznaczne przypisanie wartości poboru do ujęcia, a w przypadku zakładów górniczych wielkości odwodnienia do poziomów wodonośnych.
18. Wprowadzenie przepisów umożliwiających elastyczną, racjonalną i zamkniętą gospodarkę wodną w zakładach górniczych, w szczególności pozwalających na wykorzystanie wód o dobrej jakości na cele retencyjne, rolnicze czy zaopatrzenia ludności w wodę pitną wariantowo, w zależności od zapotrzebowania samego zakładu i zmienności potrzeb odbiorców zewnętrznych.
19. Zmiana przepisów związanych z archiwizacją dokumentacji geologicznych przez organy i udostępnianiem przez nie informacji geologicznej (współpraca z NAG).
20. Przywrócenie regularnych spotkań Geologów Wojewódzkich z Głównym Geologiem Kraju i wprowadzenie na szczeblu wojewódzkim spotkań geologów powiatowych.

*Z poważaniem,
prof. dr hab. Krzysztof Szamałek
/Dyrektor PIG-PIB/
w imieniu*

Członków Komisji Wniosków 2. WGS w składzie:

*Pani Agnieszka Chećko Dyrektor GEOsfery , Geolog Powiatowy Miasta Jaworzno,
Pan Mariusz Dyka Geolog Powiatowy Powiat Gliwicki,
Pan Waldemar Kaźmierczak Geolog Wojewódzki Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego,
Pani Magdalena Worsa-Kozak Prezes Polskiego Stowarzyszenia Hydrogeologów,
Pani Małgorzata Woźnicka, Koordynator ds. hydrogeologii PIG-PIB
Pan Hubert Schwarz Mecenaz Kancelarii Amadeus,*

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	399166.1112614.1379962
Nazwa dokumentu	Do podpisu wnioski_postulaty 2 WGS.pdf
Tytuł dokumentu	Do podpisu wnioski_postulaty 2 WGS
Data dokumentu	21.03.2024 15:12:02
Skrót dokumentu	D34F81E04E1DEB5EF268A8A28D918791E0204E34
Wersja dokumentu	1.3
Data podpisu	21.03.2024
Sygnatariusz	KRZYSZTOF SZAMAŁEK
Stanowisko	Dyrektor PIG-PIB
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.120.1.1.
Data wydruku:	25.03.2024 19:49:43
Autor wydruku:	Krasuska Joanna